

Ustawa o Policji. Komentarz

Przejdź do produktu na www.ksiegarnia.beck.pl

Ustawa o Policji

z dnia 6 kwietnia 1990 r. (Dz.U. Nr 30, poz. 179)

Tekst jednolity z dnia 28 stycznia 2020 r. (Dz.U. 2020, poz. 360)¹

(zm.: Dz.U. 2018, poz. 730; 2019, poz. 1726, poz. 2020, Druk sejmowy Nr 279)

Spis treści

	Art.
Rozdział 1. Przepisy ogólne	1–3
Rozdział 2. Organizacja Policji	4–13b
Rozdział 3. Zakres uprawnień Policji	14–22
Rozdział 3a. Bandera i znaki rozpoznawcze	22a–22b
Rozdział 4. (<i>uchylony</i>)	23–24a
Rozdział 5. Służba w Policji	25–46b
Rozdział 6. Korpusy i stopnie policyjne	47–57
Rozdział 7. Obowiązki i prawa policjanta	58–87
Rozdział 8. Mieszkania funkcjonariuszy Policji	88–98
Rozdział 9. Uposażenie i inne świadczenia pieniężne policjantów	99–131
Rozdział 10. Odpowiedzialność dyscyplinarna i karna policjantów	132–145
Rozdział 10a. Kontyngenty policyjne wydzielone do realizacji zadań poza granicami państwa	145a–145ga
Rozdział 10b. Realizacja wspólnych działań na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej	145h–145i
Rozdział 10c. Punkty kontaktowe wymiany informacji z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz krajowe biuro do spraw odzyskiwania mienia	145j–145k
Rozdział 11. Przepisy przejściowe i końcowe	146–158

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Art. 1. [Cel i zadania]

1. Tworzy się Policję jako umundurowaną i uzbrojoną formację służącą społeczeństwu i przeznaczoną do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz do utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego.

1a. Nazwa „Policja” przysługuje wyłącznie formacji, o której mowa w ust. 1.

2. Do podstawowych zadań Policji należą:

- 1) ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra;**

¹ Tekst jednolity ogłoszono dnia 6.03.2020 r.

- 2) ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym zapewnienie spokoju w miejscach publicznych oraz w środkach publicznego transportu i komunikacji publicznej, w ruchu drogowym i na wodach przeznaczonych do powszechnego korzystania;
- 3) inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym i współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi;
- 3a) prowadzenie działań kontrterrorystycznych w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 796);
- 4) wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców;
- 4a) ochrona obiektów stanowiących siedziby członków Rady Ministrów, z wyłączeniem obiektów służących Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Sprawiedliwości, wskazanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 5) nadzór nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi w zakresie określonym w odrębnych przepisach;
- 6) kontrola przestrzegania przepisów porządkowych i administracyjnych związanych z działalnością publiczną lub obowiązujących w miejscach publicznych;
- 7) współdziałanie z policjami innych państw oraz ich organizacjami międzynarodowymi, a także z organami i instytucjami Unii Europejskiej na podstawie umów i porozumień międzynarodowych oraz odrębnych przepisów;
- 8) przetwarzanie informacji kryminalnych, w tym danych osobowych;
- 9) *(uchylony)*
- 10) prowadzenie zbiorów danych zawierających informacje gromadzone przez uprawnione organy o odciskach linii papilarnych osób, niezidentyfikowanych śladach linii papilarnych z miejsc przestępstw oraz o wynikach analizy kwasu deoksyrybonukleinowego (DNA).
- 11) *(uchylony)*

3. Policja realizuje także zadania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej oraz umów i porozumień międzynarodowych na zasadach i w zakresie w nich określonych.

4. Policja realizuje także zadania wynikające z ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi (Dz.U. z 2018 r. poz. 2332 oraz z 2019 r. poz. 730, 1123 i 1556).

Spis treści

	Nb
1. Zakres regulacji	1
2. Nazwa „Policja”	2
3. Zadania Policji	3
4. Ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia	4
5. Ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego	5
6. Inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń	6
7. Prowadzenie działań kontrterrorystycznych	7
8. Ochrona obiektów	8
9. Nadzór nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi	9
10. Kontrola przestrzegania przepisów porządkowych i administracyjnych	10
11. Współdziałanie z policjami innych państw	11

12. Przetwarzanie informacji kryminalnych	12
13. Prowadzenie bazy danych zawierającej informacje o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego	13
14. Zadania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej	14
15. Zadania wynikające z monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów	15

1. **Zakres regulacji.** Przepis art. 1 określa cele i zadania Policji. Policja jest 1 umundurowaną i uzbrojoną formacją. Celem tej formacji jest służyć społeczeństwu poprzez ochronę bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymywanie bezpieczeństwa i porządku publicznego. Pomimo, że w art. 1 ust. 1 PoU nie ujęto wprost sformułowania, że Policja jest instytucją zaufania publicznego, to w istocie rzeczy, treść tego przepisu na to wskazuje. Na zaufaniu społecznym opiera się zatem m.in. status Policji, a charakter zadań Policji, z oczywistych względów wymaga, by cieszyła się ona autorytetem i zaufaniem w społeczeństwie (wyr. NSA z 16.12.2010 r., I OSK 962/10, Legalis).

2. **Nazwa „Policja”** zarezerwowana jest wyłącznie dla formacji wskazanej 2 w art. 1 ust. 1a.

3. **Zadania Policji.** Przepis art. 1 ust. 2 wymienia podstawowe zadania Policji. 3 Nie wymienia więc zadań w sposób enumeratywny, ale jedynie wskazuje na zadania podstawowe. Ważny interes służby wymaga aby służbę w Policji pełnili policjanci o nieposzlakowanej opinii oraz przestrzegający roty złożonego ślubowania, w której zobowiązali się m.in. do strzeżenia honoru, godności i dobrego imienia służby oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej. W przeciwnym przypadku niemożliwa jest realizacja podstawowych zadań Policji, bliżej określonych m.in. w art. 1 ust. 1 i 2 (wyr. NSA z 13.6.2003 r., II SA 3637/02, Legalis).

4. **Ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia.** Do podstawowych zadań Policji 4 należy ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra (art. 1 ust. 2 pkt 1). Przepis art. 38 Konstytucji RP zapewnia każdemu człowiekowi prawną ochronę życia. Życie i zdrowie człowieka są najważniejszymi dobrami jednostki i społeczeństwa, które jest zorganizowane w państwo. Bezprawne zamachy to działania które stanowią naruszenie przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Chodzi o naruszenie przepisów o charakterze karnym. W szczególności chodzi o Kodeks karny (ustawa z 6.6.1997 r., t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1950 ze zm.) oraz Kodeks wykroczeń (ustawa z 20.5.1971 r., t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 821 ze zm.). Przepis używa pojęcia mienia w znaczeniu cywilistycznym. Zgodnie z art. 44 KC „Mieniem jest własność oraz inne prawa majątkowe.” Chodzi tu o własność i inne prawa majątkowe. Termin „mienie” jest zbiorczą nazwą dla ogółu podmiotowych praw majątkowych, bezwzględnych i względnych. Mienie stanowi pojęcie nadrzędne (ogólne) wobec poszczególnych praw majątkowych (S. Rudnicki, Komentarz do Kodeksu cywilnego. Księga druga. Własność i inne prawa rzeczowe, Warszawa 1996, s. 17 i n.; M. Bednarek, Mienie. Komentarz do art. 44–55 k.c., Kraków 1997, s. 20 i n.). Zdefiniowane w art. 44 KC pojęcie mienia nawiązuje do tzw. konstytucyjnego pojęcia własności, zgodnie z którym własnością są wszelkie prawa o charakterze majątkowym (J. Wasilkowski, Pojęcie własności we współczesnym prawie polskim, Warszawa 1971, s. 30; E. Skowrońska, [w:] K. Pietrzykowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, t. I, Warszawa 1997, s. 106). Ochrona mienia, w znaczeniu użytym w komentowanym przepisie oznacza więc wszelkie prawa o charakterze majątkowym, a także posiadanie. Posiadanie jest jedynie faktycznym władztwem nad rzeczą, które oznacza możliwość władania rzeczą. Przepis art. 1 ust. 2 pkt 1 określający jako jedno z zadań policji strzeżenie mienia obywateli przed bezprawnymi zamachami, ma charakter ustrojowy i nie przyznaje

żadnych praw podmiotowych. W szczególności przepis ten nie może być podstawą cywilnoprawnego roszczenia o nakazanie funkcjonariuszom policji zgodnego z nim zachowania (wyr. SN z 27.6.2001 r., II KKN 562/00, Legalis).

5. 5. Ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego. Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 2 do zadań Policji należy ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym zapewnienie spokoju w miejscach publicznych oraz w środkach publicznego transportu i komunikacji publicznej, w ruchu drogowym i na wodach przeznaczonych do powszechnego korzystania. Przeciwnością bezpieczeństwa jest niebezpieczeństwo, czyli powstanie sytuacji, która w drodze dalszych dynamicznych przekształceń może doprowadzić do powstania zmian w świecie realnym, które podlegają negatywnej ocenie z punktu widzenia społecznie akceptowanego wzorca (*G. Bogdan*, [w:] *A. Zoll* (red.), *Kodeks karny. Komentarz*, t. II, Kraków 2006, s. 43). Miejscem publicznym jest miejsce, które może być dostępne dla bliżej nieokreślonej liczby osób. Przez pojęcie porządku publicznego należy rozumieć uregulowany według pewnych zasad wzajemny stosunek zewnętrzny ludzi lub rzeczy (*M. Bojarski*, *Kodeks wykroczeń. Komentarz*, Warszawa 2013, teza 22 do art. 51, Legalis). Pojęcie spokoju publicznego oznacza spokój myślowy zewnętrznych, który dla swego istnienia nie znosi samowolnych i dotkliwych oddziaływań z zewnątrz, np. poprzez wszczynanie hałasu dochodzi do drażnienia zmysłu słuchu (*M. Bojarski*, *Kodeks wykroczeń*, teza 19 do art. 51). Zakłócenie porządku publicznego oznacza wywołanie stanu, który w danym miejscu, czasie i okolicznościach, zgodnie z przyjętymi zwyczajami i obowiązującymi przepisami, uważa się za nienormalny i który, w obiektywnym odbiorze, odczuwany jest jako utrudnienie lub uniemożliwienie powszechnie akceptowanego sposobu zachowania się w miejscach dostępnych dla bliżej nieokreślonej liczby osób. Natomiast zakłócenie spokoju publicznego to naruszenie równowagi psychicznej ludzi, powodujące negatywne przeżycia psychiczne nieoznaczonych osób, powstające z bezpośredniego oddziaływania na organy zmysłów (zob. wyr. SN z 2.12.1992 r., III KRN 189/92, Legalis). Przepis art. 1 ust. 2 pkt 2 ma charakter ustrojowy i nie przyznaje żadnych praw podmiotowych.

6. 6. Inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń. Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 3 do zadań Policji należy inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym i współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi. Policja jest zobowiązana do wykrywania przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców (art. 1 ust. 2 pkt 4; zob. także *Z. Świda*, *Wpływ organów ścigania na wszczęcie i przebieg procesu karnego*, *GSP* 2003, t. 11, s. 243). Przestępstwem jest czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia, zawiniony, społecznie szkodliwy w stopniu większym niż znikomy (art. 1 KK). Wykroczeniem jest czyn społecznie szkodliwy, zawiniony, zabroniony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia pod groźbą kary aresztu, ograniczenia wolności, grzywny do 5000 zł lub nagany (art. 1 KW). Przykładem realizacji zadań przewidzianych w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 4 jest Porozumienie Komendanta Głównego Policji i Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego w sprawie określenia zasad współpracy Policji i Centralnego Biura Antykorupcyjnego z 2.5.2007 r., Dz.Urz. KGP z 2011 r. Nr 9, poz. 70, które określa przedmiot, formę oraz sposób prowadzenia tej współpracy. Zgodnie z § 1 i 2 tego porozumienia, współpraca Policji i Centralnego Biura Antykorupcyjnego obejmuje w szczególności: 1) działania mające na celu ochronę porządku konstytucyjnego państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 2) zwalczanie i zapobieganie przestępczości; 3) doskonalenie metodyki wykonywania zadań i czynności służbowych; 4) prowadzenie działań o charakterze dydaktyczno-szkoleniowym; 5) wsparcie logistyczne. Formami

współpracy Policji i Centralnego Biura Antykorupcyjnego są: 1) wymiana informacji i analiz; 2) wspólne prowadzenie działań przez Policję i Centralne Biuro Antykorupcyjne; 3) wymiana doświadczeń uzyskiwanych w toku realizowanych działań; 4) udzielanie pomocy podczas realizacji czynności służbowych; 5) świadczenie usług logistycznych.

7. Prowadzenie działań kontrterrorystycznych. Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 3a do 7 zadań Policji należy także prowadzenie działań kontrterrorystycznych w rozumieniu ustawy z 10.6.2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 796). Zgodnie z art. 2 pkt 2 tej ustawy, pod pojęciem działań kontrterrorystycznych należy rozumieć działania wobec sprawców, osób przygotowujących lub pomagających w dokonaniu przestępstwa o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 115 § 20 KK, prowadzone w celu wyeliminowania bezpośredniego zagrożenia życia, zdrowia lub wolności osób lub mienia przy wykorzystaniu specjalistycznych sił i środków oraz specjalistycznej taktyki działania. Zgodnie z kolei z art. 115 § 20 KK, przestępstwem o charakterze terrorystycznym jest czyn zabroniony zagrożony karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 5 lat, popełniony w celu: 1) poważnego zastraszania wielu osób, 2) zmuszenia organu władzy publicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa albo organu organizacji międzynarodowej do podjęcia lub zaniechania określonych czynności, 3) wywołania poważnych zakłóceń w ustroju lub gospodarce Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa lub organizacji międzynarodowej – a także groźba popełnienia takiego czynu.

8. Ochrona obiektów. Do zadań Policji należy także ochrona obiektów stanowiących siedziby członków Rady Ministrów. Nie dotyczy to jednak obiektów służących Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Sprawiedliwości, wskazanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (art. 1 ust. 2 pkt 4a).

9. Nadzór nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi. 9 Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 5 do zadań Policji należy nadzór nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi w zakresie określonym w odrębnych przepisach. Definicję specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych zawiera art. 2 pkt 7 ustawy z 22.8.1997 r. o ochronie osób i mienia (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2142 ze zm.) zgodnie z którym oznaczają one wewnętrzne służby ochrony oraz przedsiębiorców, którzy uzyskali koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, posiadających pozwolenie na broń na okaziciela, wydane na podstawie odrębnych przepisów. Według art. 43 ust. 1 i 2 ustawy z 22.8.1997 r. o ochronie osób i mienia, Komendant Główny Policji sprawuje nadzór nad działalnością specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych, w zakresie: 1) zasad i sposobów realizacji zadań ochrony osób i mienia; 2) sposobów użycia przez pracowników tych formacji środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej; 3) posiadania przez pracowników ochrony niezbędnych kwalifikacji. Nadzór ten polega na: 1) kontroli organizacji i zasad działania, uzbrojenia, wyposażenia oraz współpracy z innymi formacjami i służbami; 2) kontroli zgodności aktualnego stanu ochrony jednostki z planem ochrony; 3) wstępie na teren obszarów i obiektów, a także innych miejsc, w których jest prowadzona ochrona, oraz żądaniu wyjaśnień i udostępniania bądź wglądu w dokumentację ochronną; 4) wstępie na teren siedziby przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie ochrony osób i mienia, w takich dniach i godzinach, w jakich jest prowadzona lub powinna być prowadzona działalność; 5) wydawaniu pisemnych zaleceń mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i dostosowanie działalności specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej do przepisów prawa. Na podstawie art. 46 ust. 2 ustawy z 22.8.1997 r. o ochronie osób i mienia, zostało wydane rozporządzenie MSW z 27.4.2012 r. w sprawie szczegółowych zasad wydawania upoważnień do kontroli

oraz trybu wykonywania czynności nadzoru Komendanta Głównego Policji nad działalnością specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych (Dz.U. z 2012 r. poz. 557), które określa szczegółowe zasady wydawania przez Komendanta Głównego Policji upoważnień do kontroli działalności specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych oraz tryb wykonywania czynności nadzoru Komendanta Głównego Policji nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi.

- 10. 10. Kontrola przestrzegania przepisów porządkowych i administracyjnych.** Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 6 do zadań Policji należy kontrola przestrzegania przepisów porządkowych i administracyjnych związanych z działalnością publiczną lub obowiązujących w miejscach publicznych. Przepisy porządkowe są wydawane na podstawie generalnego upoważnienia przewidzianego w ustawach o administracji rządowej w województwie, o samorządzie powiatowym i o samorządzie gminnym. Przepisy porządkowe są wydawane tylko w zakresie nieuregulowanym w przepisach powszechnie obowiązujących. Przepisy porządkowe mogą zawierać przepisy karne. Pod pojęciem miejsca publicznego należy rozumieć miejsce, które służy zaspokajaniu potrzeb użytkujących je osób, m.in. w zakresie rekreacji, wypoczynku, komunikacji, edukacji. Najczęściej stanowi własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Nie jest jednak wykluczone, aby było ono własnością innych podmiotów (*P. Wancke*, Samorząd.infor.pl, dostęp: 19.5.2008 r.).
- 11. 11. Współdziałanie z policjami innych państw.** Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 7 do zadań Policji należy współdziałanie z policjami innych państw oraz ich organizacjami międzynarodowymi, a także z organami i instytucjami Unii Europejskiej na podstawie umów i porozumień międzynarodowych oraz odrębnych przepisów. Przykładowo wskazać można na umowę sporządzoną 24.2.2003 r. w Brukseli pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Unią Europejską w sprawie uczestnictwa Rzeczpospolitej Polskiej w Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Bośni Hercegowinie (M.P. z 2004 r. Nr 36, poz. 641) czy umowę z 18.2.2002 r. w Berlinie między Rządem Rzeczpospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o współpracy policji i straży granicznej w terenach przygranicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 223, poz. 1915).
- 12. 12. Przetwarzanie informacji kryminalnych.** Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 8 do zadań Policji należy przetwarzanie informacji kryminalnych, w tym danych osobowych. Przetwarzanie informacji kryminalnych może jednak następować tylko wtedy, gdy jest związane z realizacją zadań przez Policję. Informacje, jakimi dysponuje Krajowy System Informacji Policji nie stanowią źródła wiedzy powszechnie dostępnej, gdyż służą wyłącznie realizacji zadań Policji, o których mowa w art. 1 ust. 2 PolU. O ile bowiem dostęp do informacji o karalności osoby z Krajowego Rejestru Karnego ma charakter powszechny, to informacje pozyskane i wytworzone przez organy Policji w KSIP są zamkniętym, ogólnie niedostępnym zbiorem informacji i danych, służącym jedynie organom Policji dla zrealizowania ich ustawowych zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku publicznego. Z tych też względów należy zgodzić się ze stanowiskiem, że KSIP nie stanowi rejestru (zbioru danych osobowych) osób skazanych czy też ukaranych – bowiem taką funkcję pełni Krajowy Rejestr Karny, a tym samym fakt ewentualnego przetwarzania danych osobowych w KSIP nie stygmatyzuje Skarżącego czy też innych osób, bowiem w świetle prawa Skarżący pozostaje – w przypadku zatarcia skazania – osobą niekaraną, ponadto KSIP ma charakter „dyskrecjonalny”, a udostępnienie danych osobowych z tego zbioru danych następuje tylko gdy taki obowiązek wynika z innych przepisów szczególnych, które określają także zakres i cel udostępnienia (dec. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z 25.7.2019 r., ZSOŚS.440.71.2019, Legalis).

13. Prowadzenie bazy danych zawierającej informacje o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego. Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 10 do zadań Policji należy prowadzenie bazy danych zawierającej informacje o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego (DNA). W tej sprawie Komendant Główny Policji wydał Zarządzenie Nr 26 z 10.7.2017 r. w sprawie wykonywania przez Policję zadań związanych z przetwarzaniem informacji o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego (DNA) oraz prowadzeniem bazy danych DNA (Dz.Urz. KGP z 2017 r. poz. 48).

14. Zadania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej. Zgodnie z art. 1 ust. 3, Policja realizuje zadania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej oraz umów i porozumień międzynarodowych na zasadach i w zakresie w nich określonych. Przykładem jest Decyzja Nr 595 Komendanta Głównego Policji w sprawie wprowadzenia programu kursu doskonalenia zawodowego policjantów Policji niemieckiej w zakresie zasad użycia środków przymusu bezpośredniego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej z 18.11.2004 r. (Dz.Urz. KGP Nr 22, poz. 138). Decyzja ta dotyczyła wprowadzenia „Programu kursu doskonalenia zawodowego policjantów Policji niemieckiej w zakresie zasad użycia środków przymusu bezpośredniego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej”.

15. Zadania wynikające z monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów. Policja realizuje także zadania wynikające z ustawy z 9.3.2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2332 ze zm.). W szczególności, zgodnie z art. 13 ust. 4 pkt 1 tej ustawy, funkcjonariusze są uprawnieni do przeprowadzania kontroli przewozu towarów.

Art. 2. [Wojskowe organy porządkowe; upoważnienie]

W zakresie, trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach zadania przewidziane dla Policji wykonują w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz w stosunku do żolnierzy Żandarmeria Wojskowa i wojskowe organy porządkowe.

Spis treści

	Nb
1. Zadania przewidziane dla Policji oraz w stosunku do żolnierzy . . .	1
2. Sposób wykonywania zadań	2

1. Zadania przewidziane dla Policji oraz w stosunku do żolnierzy. Zgodnie z art. 2 w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej zadania przewidziane dla Policji oraz w stosunku do żolnierzy wykonuje Żandarmeria Wojskowa i wojskowe organy porządkowe. Działalność Żandarmerii Wojskowej reguluje ustawa z 24.8.2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 518 ze zm.). Zgodnie z art. 4 ust. 1 do zadań Żandarmerii Wojskowej należy w szczególności: zapewnianie przestrzegania dyscypliny wojskowej; ochranianie porządku publicznego na terenach i obiektach jednostek wojskowych oraz w miejscach publicznych; ochranianie życia i zdrowia ludzi oraz mienia wojskowego przed zamachami naruszającymi te dobra; wykrywanie przestępstw i wykroczeń, w tym skarbowych, popełnionych przez osoby podlegające tej ustawie, w szczególności żolnierzy oraz osoby pozostające na terenach i obiektach wojskowych; ujawnianie i ściganie ich sprawców oraz ujawnianie i zabezpieczanie dowodów tych przestępstw i wykroczeń; zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń przez wskazane wcześniej osoby, oraz innym zjawiskom

patologicznym, a w szczególności: alkoholizmowi i narkomanii w Siłach Zbrojnych; współdziałanie z polskimi oraz zagranicznymi organami i służbami właściwymi w sprawach bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz policjami wojskowymi.

2. **Sposób wykonywania zadań.** Zgodnie art. 4 ust. 2 ustawy Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, wskazane zadania, Żandarmeria Wojskowa wykonuje w szczególności poprzez: kontrolowanie przestrzegania dyscypliny wojskowej oraz porządku publicznego; interweniowanie w przypadkach naruszenia dyscypliny wojskowej lub porządku publicznego; opracowywanie dla właściwych organów informacji o stanie dyscypliny wojskowej i przestępczości w Siłach Zbrojnych, a także występowanie do tych organów z wnioskami mającymi na celu zapobieżenie popełnianiu przestępstw, wykroczeń i przewinień dyscyplinarnych; wykonywanie czynności operacyjno-rozpoznawczych; wykonywanie czynności procesowych w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu karnym i karnym skarbowym; zabezpieczanie śladów i dowodów popełnienia przestępstw i wykroczeń oraz sporządzanie ekspertyz i opinii kryminalistycznych; poszukiwanie sprawców przestępstw i wykroczeń oraz zaginionych żołnierzy, a także poszukiwanie utraconych przez jednostki wojskowe: broni, amunicji, materiałów wybuchowych i innego mienia wojskowego oraz materiałów zawierających informacje niejawne; wykonywanie kontroli ruchu drogowego, pilotowanie kolumn wojskowych oraz kierowanie ruchem drogowym, w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o ruchu drogowym i o drogach publicznych; kontrolowanie uprawnień żołnierzy do noszenia munduru oraz odznak i oznak wojskowych, posiadania uzbrojenia i ekwipunku wojskowego oraz przebywania poza terenami i obiektami jednostek wojskowych; konwojowanie osób, dokumentów i mienia wojskowego; przymusowe doprowadzanie osób, w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu karnym, karnym skarbowym, karnym wykonawczym i cywilnym; asystowanie przy czynnościach egzekucyjnych, w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu cywilnym i o postępowaniu egzekucyjnym w administracji; współuczestniczenie w zapewnianiu porządku podczas trwania imprez masowych przeprowadzanych na terenach i w obiektach jednostek wojskowych, w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o bezpieczeństwie imprez masowych; wykonywanie zadań policji sądowej w sądach wojskowych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury; kontrolowanie ochrony mienia wojskowego, a w szczególności przechowywania uzbrojenia i środków bojowych; kontrolowanie przestrzegania przepisów o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz o narkomanii, a także wykonywanie czynności przewidzianych w tych przepisach dla organów wojskowych.

Art. 3. [Ochrona bezpieczeństwa]

Wojewoda oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta) lub starosta sprawujący władzę administracji ogólnej oraz organy gminy, powiatu i samorządu województwa wykonują zadania w zakresie ochrony bezpieczeństwa lub porządku publicznego na zasadach określonych w ustawach.

Spis treści

	Nb
1. Zadania wojewody	1
2. Sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli	2

1. **1. Zadania wojewody.** Zgodnie z art. 22 ustawy z 23.1.2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1464), wojewoda odpowiada za wykonywanie polityki Rady Ministrów w województwie,

a w szczególności zapewnia współdziałanie wszystkich organów administracji rządowej i samorządowej działających w województwie i kieruje ich działalnością w zakresie zapobiegania zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia oraz zagrożeniom środowiska, bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego, ochrony praw obywatelskich. Polecenia kierowane przez Wojewodę do organów Policji są poleceniami służbowymi, ponieważ Wojewoda, jest zwierzchnikiem administracji rządowej (zob. S. Pieprzny, Uprawnienia wojewody w stosunku do Policji, Administracja 2007, Nr 2, s. 106).

2. Sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. Zgodnie z art. 7 2 ust. 1 pkt 14 ustawy z 8.3.1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.), zadania własne gminy obejmują sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. Ustawa określa kompetencje wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w tym zakresie. Kompetencje starosty określa ustawa z 5.6.1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 511 ze zm.). Zgodnie z art. 38a ustawy o samorządzie powiatowym, w celu realizacji zadań starosty w zakresie zwierzchnictwa nad powiatowymi służbami i strażami oraz zadań określonych w ustawach w zakresie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli tworzy się komisję bezpieczeństwa i porządku („komisja”). Do zadań komisji należy:

- 1) ocena zagrożeń porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli na terenie powiatu;
- 2) opiniowanie pracy Policji i innych powiatowych służb, inspekcji i straży, a także jednostek organizacyjnych wykonujących na terenie powiatu zadania z zakresu porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli;
- 3) przygotowywanie projektu powiatowego programu zapobiegania przestępczości oraz porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli;
- 4) opiniowanie projektów innych programów współdziałania Policji i innych powiatowych służb, inspekcji i straży oraz jednostek organizacyjnych wykonujących na terenie powiatu zadania z zakresu porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli;
- 5) opiniowanie projektu budżetu powiatu – w zakresie, o którym mowa w pkt 1;
- 6) opiniowanie projektów aktów prawa miejscowego i innych dokumentów w sprawach związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w pkt 1, 2 i 4;
- 7) opiniowanie, zleconych przez starostę, innych niż wymienione w pkt 2 i pkt 4–6 zagadnień dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli.

Prezydent miasta na prawach powiatu i starosta powiatu graniczącego z takim miastem mogą utworzyć, w drodze porozumienia, wspólną komisję dla miasta na prawach powiatu oraz powiatu graniczącego z takim miastem. W takim przypadku prezydent miasta i starosta współprzewodniczą komisji. Porozumienie takie powinno określać w szczególności:

- 1) tryb powoływania członków komisji;
- 2) zasady pokrywania kosztów działania komisji oraz zwrotu członkom komisji i osobom powołanym do udziału w jej pracach wydatków rzeczywiste poniesionych w związku z udziałem w pracach komisji;
- 3) zasady obsługi administracyjno-biurowej komisji.

W skład komisji wchodzi:

- 1) starosta jako przewodniczący komisji;
- 2) dwóch radnych delegowanych przez radę powiatu;
- 3) trzy osoby powołane przez starostę spośród osób wyróżniających się wiedzą o problemach będących przedmiotem prac komisji oraz cieszących się wśród miejscowej społeczności osobistym autorytetem i zaufaniem publicznym, w szczególności przedstawicieli samorządów gminnych, organizacji pozarządowych, pracowników oświaty, a także instytucji zajmujących się zwalczaniem zjawisk patologii społecznych i zapobieganiem bezrobociu;

- 4) dwóch przedstawicieli delegowanych przez komendanta powiatowego (miej-skiego) Policji, a w przypadku m.st. Warszawy delegowanych przez Komen-danta Stołecznego Policji.

W pracach komisji uczestniczy także prokurator wskazany przez właściwego prokuratora okręgowego. Starosta może powołać do udziału w pracach komisji funkcjonariuszy i pracowników innych niż Policja powiatowych służb, inspekcji i straży oraz pracowników innych organów administracji publicznej wykonujących zadania z zakresu porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli na terenie powiatu. Funkcjonariusze uczestniczą w pracach komisji z głosem doradczym. Kadencja komisji trwa 3 lata. Odwołanie członka komisji przed upływem kadencji przez organ, który go powołał lub delegował, jest możliwe jedynie z ważnych powodów, które podaje się na piśmie. Członkostwo w komisji radnego delegowanego przez radę powiatu ustaje zawsze z wygaśnięciem jego mandatu. W przypadku śmierci, odwołania lub rezygnacji członka komisji przed upływem kadencji, organ, który go powołał lub delegował, powołuje lub deleguje nowego członka komisji na okres pozostały do upływu kadencji poprzedniego członka.

Rozdział 2. Organizacja Policji

Art. 4. [Skład]

1. Policja składa się z następujących rodzajów służb: kryminalnej, śledczej, spraw wewnętrznych, prewencyjnej, kontrterrorystycznej oraz wspomagającej działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym.

2. W skład Policji wchodzi policja sądowa. Szczegółowy zakres zadań i zasady organizacji policji sądowej określa, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości.

3. W skład Policji wchodzi również:

- 1) Wyższa Szkoła Policji, ośrodki szkolenia i szkoły policyjne;
- 2) wyodrębnione oddziały prewencji;
- 3) instytuty badawcze.

3a. Organizację i zakres działania Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie jako szkoły wyższej oraz tryb wyznaczania i odwoływania rektora i osoby pełniącej w uczelni służb państwowych funkcję kierowniczą do spraw realizacji zadań uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby oraz tryb powierzania funkcji kierowniczych policjantom pełniącym służbę na stanowiskach nauczycieli akademickich reguluje ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85).

3b. Organizację i zakres działania instytutów badawczych, o których mowa w ust. 3 pkt 3, oraz tryb powoływania i odwoływania dyrektorów tych instytutów oraz ich zastępców reguluje ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1350 i 2227).

4. Komendant Główny Policji, za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych, może powoływać, w uzasadnionych przypadkach, inne niż wymienione w ust. 1 rodzaje służb, określając ich właściwość terytorialną, organizację i zakres działania.

Spis treści

	Nb
1. Pierwotna struktura Policji	1
2. Aktualna struktura Policji	2
3. Organizacja służby kryminalnej Policji	3
4. Organizacja służby prewencyjnej Policji oraz służby Lotnictwo Policji	4
5. Organizacja służby wspomagającej działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym	5
6. Policja sądowa	6
7. Jednostki naukowo-edukacyjne Policji	7
8. Wyższa Szkoła Policji	8
9. Szkoły Policyjne	9
10. Ośrodki szkolenia Policji	10
11. Oddziały prewencji i pododdziały antyterrorystyczne	11
12. Zarządzenie KGP w sprawie służby Lotnictwo Policji	12

1. Pierwotna struktura Policji. Zgodnie z pierwotnym brzmieniem art. 4 1 PoU, służba ta składała się z: policji kryminalnej, obejmującej służby: docho-dzeniowo-śledczą, operacyjno-rozpoznawczą, techniki kryminalistycznej, techniki operacyjnej; policji ruchu drogowego; oddziałów prewencji i pododdziałów kontr-terrorystycznych; policji specjalistycznej, w tym kolejowej, wodnej i lotniczej policji lokalnej. Ponadto ustawa upoważniała Ministra Spraw Wewnętrznych, za zgodą Rady Ministrów, do powołania w uzasadnionych przypadkach innych rodzajów Policji (art. 4 ust. 2). Na tej podstawie funkcjonował sztuczny podział tej formacji na cztery policje. W literaturze wskazuje się, że podział ten nie miał w praktyce żadnego znaczenia (zob. *S. Pieprzny, Policja. Organizacja i funkcjonowanie*, Warszawa 2011, s. 18). Pogląd ten znalazł również potwierdzenie w praktyce funkcjonowania poszczególnych jednostek. Jako nie zdające egzaminu, przepisy odnoszące się do struktury Policji uległy zmianie w 1995 r. na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy z 21.7.1995 r. o zmianie ustaw: o Urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych, o Policji, o Urzędzie Ochrony Państwa, o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 104, poz. 515 ze zm.). Wprowadzone wówczas brzmienie art. 4 ust. 1 PoU pozostawało aktualne do 5.5.2019 r. tj. do wejścia w życie ustawy z 9.11.2018 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 15). Do służb wchodzących w skład Policji dodano wówczas: służbę spraw wewnętrznych i służbę kontrterrorystyczną.

2. Aktualna struktura Policji. W aktualnym stanie prawnym policja składa 2 się z sześciu rodzajów służb. Są to następujące służby: kryminalna, śledcza, spraw wewnętrznych, prewencyjna, kontrterrorystyczna oraz służba wspomagająca jej działalność pod względem organizacyjnym, logistycznym i technicznym. Komórki organizacyjne wchodzące w skład każdej z tych służb zostały określone w zarządzeniu Nr 1041 Komendanta Głównego Policji z 28.9.2007 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji (Dz.Urz. KGP z 2013 r. poz. 50 ze zm.).

3. Organizacja służby kryminalnej Policji. Zgodnie z § 19 zarządzenia komórki 3 organizacyjne w służbie kryminalnej Policji noszą nazwy:

- kryminalna, operacyjno-rozpoznawcza, dochodzeniowo-śledcza, przestępstw niewykrytych, przestępstw w ruchu komunikacyjnym, nadzoru, nadzoru nad postępowaniami przygotowawczymi, techniki operacyjnej, obserwacji, wywiadu kryminalnego, analizy kryminalnej, rozpoznania i werbunków, werbunkowa, systemu meldunku informacyjnego, obsługi informacyjnej, laboratorium kryminalistyczne, techniki kryminalistycznej, biologii, chemii, daktyloskopii, automatycznej identyfikacji daktyloskopijnej, mechanoskopii, elektrotechniki i elektro-

niki, badań dokumentów, broni, balistyki, traseologii, genetyki, antroposkopii, technik audiowizualnych, fonoskopii, medycyny sądowej, fotografii, osmologii, badań informatycznych, badań wypadków drogowych, badań poligraficznych, badań metaloznawczych, badań środków odurzających i substancji psychotropowych w płynach ustrojowych, badań materiałów i urządzeń wybuchowych, przewodników psów specjalnych, poszukiwań i identyfikacji osób, poszukiwań celowych, statystyki przestępczości, magazyn dowodów rzeczowych, międzynarodowej współpracy Policji, wspólny punkt kontaktowy, ochrony osób zagrożonych, odzyskiwania mienia, zwalczania przestępczości pseudokibiców, przestępczości nieletnich, informatyki śledczej, ustaleń telekomunikacyjnych;

- b) do walki z przestępczością przeciwko: życiu i zdrowiu, mieniu, wolności seksualnej i obyczajności, obrotowi gospodarczemu, środowisku, własności intelektualnej i przemysłowej, dziedzictwu narodowemu;
- c) do walki z: terrorem kryminalnym, korupcją, praniem pieniędzy, fałszerstwami pieniędzy, przestępstwami przy użyciu elektronicznych instrumentów płatniczych, handlem ludźmi, cyberprzestępczością;
- d) do walki z przestępczością: samochodową, narkotykową, gospodarczą, podatkową, celną, bankową, komputerową, ubezpieczeniową.

4 4. Organizacja służby prewencyjnej Policji oraz służby Lotnictwo Policji.

Zgodnie z § 20 zarządzenia 2 komórki organizacyjne w służbie prewencyjnej Policji oraz w służbie Lotnictwo Policji noszą nazwy: prewencji, prewencji kryminalnej, profilaktyki społecznej, współpracy z samorządami, wykroczeń, wywiadowca, patrolowa, interwencyjna lub patrolowo-interwencyjna, sztab Policji, stanowisko kierowania, zintegrowane stanowisko kierowania, dyżurnych, organizacji służby, zarządzania kryzysowego, spraw obronnych, operacyjna, operacji policyjnych, negocjacji policyjnych, minersko-pirotechniczna, prac podwodnych, zabezpieczenia lotniska, ruchu drogowego, kontroli ruchu drogowego, obsługi zdarzeń drogowych, przestępstw w ruchu drogowym, zabezpieczenia autostrad, dzielnicowych, konwojowa, obsługi poczty specjalnej, policji sądowej, ochronna, nieletnich i patologii, policyjna izba dziecka, przewodników psów służbowych, prewencji na wodach i terenach przywodnych, lotnictwa Policji, pilotów, techniczna, obsługi technicznej, konna, postępowań w sprawach cudzoziemców, pomieszczenie dla osób zatrzymanych, postępowań administracyjnych, pozwoleń na broń, ochrony osób i mienia, specjalistycznych uzbudowanych formacji ochronnych, ochrony placówek dyplomatycznych, prasowo-informacyjna.

5 5. Organizacja służby wspomagającej działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym. Zgodnie z § 21 zarządzenia komórki organizacyjne w służbie wspomagającej działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym noszą następujące nazwy:

- a) kontroli, kontroli ogólnopolicyjnej, audytu i analiz, skarg i wniosków, prawna, kadr, spraw osobowych, doboru, rezerwy kadrowej, dyscyplinarna, szkolenia, doskonalenia zawodowego, organizacji Policji lub organizacyjno-etatowa, mobilizacyjna, zarządzania jakością, ochrony praw człowieka, ewidencji, prezydialna, rektorat, dziekanat, działań, kwestura, komunikacji społecznej, prasowa, komunikacji wewnętrznej, psychologów, psychologii zarządzania zasobami ludzkimi, opieki psychologicznej i psychoedukacji, psychologii policyjnej stosowanej, audytu wewnętrznego, finansów, kontroli finansowej, kontroli finansowo-gospodarczej, budżetu, wydatków osobowych, wydatków rzeczowych, rozliczeń, windykacji należności budżetowych, księgowości, inwentaryzacji, kwatermistrzowska, zaopatrzenia, gospodarki materiałowo-technicznej, administracyjno-gospodarcza, transportu, inwestycji, remontów, nieruchomości, zamówień publicznych, integracji europejskiej i kontaktów międzynarodowych,

funduszy pomocowych, uzbrojenia, techniki specjalnej, eksploatacji, łączności, informatyki, administratorów, wsparcia merytorycznego i technologii, obsługi systemów informacyjnych, teleinformatyki, telekomunikacji, radiokomunikacji, wsparcia technicznego, poczty specjalnej, pomocniczych węzłów teleinformatyki, bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony pracy, ochrony przeciwpożarowej, wspomagająca, ogólna, mieszkaniowa, socjalna, medycyny pracy, zabezpieczenia medycznego, medyczna, ambulatorium, sportowo-szkoleniowa, ochrony informacji niejawnych, postępowań sprawdzających, bezpieczeństwa teleinformatycznego, ochrony danych osobowych, bezpieczeństwa informacji, tajna, jawna, obsługi kancelaryjnej, archiwum, składnica akt, centralna składnica uzbrojenia, upowszechniania kultury, orkiestra reprezentacyjna Policji, orkiestra policyjna, instrumentów drewnianych, instrumentów blaszanych, instrumentów perkusyjnych;

- b) organizacji, rozwoju i szkolenia;
- c) stacji szyfrów, telegrafii i telekopii.

6. Policja sądowa. Elementem składającym się na strukturę współczesnej 6 Policji jest również policja sądowa. Szczegółowy zakres jej zadań oraz zasady organizacji, zgodnie z delegacją zawartą w art. 4 ust. 2 ustawy, zostały określone w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 16.8.2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu zadań i organizacji policji sądowej (Dz.U. Nr 155, poz. 1093). W § 3 rozporządzenia określony został szczegółowy zakres zadań policji sądowej. Zgodnie z tym przepisem obejmuje on:

- 1) ochronę bezpieczeństwa i porządku publicznego w budynkach sądów oraz prokuratur;
- 2) ochronę życia i zdrowia sędziów, prokuratorów oraz innych osób, w związku z wykonywaniem przez nich czynności wynikających z realizacji zadań wymiaru sprawiedliwości;
- 3) wykonywanie czynności procesowych zleczanych przez sąd lub prokuratora;
- 4) wykonywanie zarządzeń porządkowych sądu, wydawanych w celu uniemożliwienia zachowania zakłócającego porządek rozprawy lub godzącego w powagę sądu;
- 5) konwojowanie i doprowadzanie osób na polecenie sądu, prokuratora i właściwego komendanta Policji;
- 6) ochronę pomieszczeń dla osób konwojowanych lub doprowadzonych do czynności procesowych, usytuowanych w sądach i prokuraturach, w celu uniemożliwienia samowolnego oddalenia się osób tam umieszczonych, bezprawnego wtargnięcia osób postronnych oraz zapobieżenia innym zdarzeniom niebezpiecznym w skutkach dla bezpieczeństwa i porządku publicznego albo zagrażającym uszkodzeniem lub utratą chronionego mienia.

W § 4 rozporządzenia wskazano istotną kwestię, jaką jest usytuowanie policji sądowej – w strukturze organizacyjnej Komend Wojewódzkich Policji i Komendzie Stołecznej Policji. Komórki organizacyjne policji sądowej mogą być tworzone dla kilku sądów lub prokuratur, jeżeli jest to uzasadnione ich usytuowaniem i potrzebą zapewnienia efektywności działania. Z kolei ustalanie zasięgu terytorialnego oraz siedziby komórek organizacyjnych policji sądowej powierzono do kompetencji Komendantów Wojewódzkich Policji oraz – na obszarze m.st. Warszawy – Komendanta Stołecznego Policji, działających w porozumieniu z właściwymi prezesami sądów (sądów okręgowych, apelacyjnych bądź wojewódzkich sądów administracyjnych) i prokuratorami (okręgowymi bądź apelacyjnymi). Głównym zadaniem policji sądowej określonym w § 5 rozporządzenia jest współdziałanie z pracownikami sądów i prokuratur, ze Służbą Więzienną oraz ze specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi realizującymi fizyczną i techniczną ochronę budynków, w których mieszczą się sądy i prokuratury.

- 7 7. Jednostki naukowo-educacyjne Policji.** Na strukturę Policji w Polsce składają się również jednostki naukowo-educacyjne, którymi są: Wyższa Szkoła Policji, szkoły policyjne oraz instytuty badawcze.
- 8 8. Wyższa Szkoła Policji.** Wyższa Szkoła Policji mieści się w Szczytnie. Jest to jedyna w Polsce uczelnia kształcąca kadry oficerskie Policji. Jako państwowa uczelnia wyższa podlega ona przepisom ustawy z 20.7.2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 85 ze zm.). Zgodnie z § 32 wspomnianego zarządzenia KGP Nr 1041, do zakresu działania Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie jako jednostki Policji należy w szczególności:
- 1) organizowanie i prowadzenie:
 - a) szkoleń zawodowych dla policjantów, od ukończenia których uzależnione jest nabycie kwalifikacji zawodowych podstawowych lub wyższych,
 - b) doskonalenia zawodowego dla:
 - policjantów jednostek Policji,
 - policjantów i pracowników szkoły,
 - c) szkoleń dla pracowników jednostek Policji,
 - d) egzaminów na pierwszy stopień w korpusie oficerów młodszych Policji,
 - e) etapów postępowania kwalifikacyjnego dla kandydatów do służby w Policji określonych w odrębnych przepisach;
 - 2) udział w doskonaleniu zawodowym organizowanym i prowadzonym wspólnie przez kilka jednostek Policji lub komórek tych jednostek;
 - 2a) udział w opracowywaniu projektów programów szkolenia i programów nauczania;
 - 3) opracowywanie testów wiedzy na potrzeby postępowania kwalifikacyjnego do służby w Policji;
 - 3a) opracowywanie pakietów egzaminacyjnych na potrzeby egzaminów oficerskich i egzaminów końcowych realizowanych przez szkołę kursów specjalistycznych;
 - 4) doskonalenie metodyczne kadry dydaktycznej szkół policyjnych i ośrodków szkolenia Policji;
 - 4a) koordynowanie prac związanych z opracowywaniem procedur funkcjonowania i efektywnym wykorzystaniem Systemu Elektronicznego Wspomagania Nauczania w Policji;
 - 4b) prowadzenie pomiaru efektywności szkolenia i doskonalenia zawodowego w Policji;
 - 4c) wypracowywanie procedur i narzędzi służących usprawnianiu systemu szkolenia i doskonalenia zawodowego;
 - 4d) opracowywanie i doskonalenie narzędzi wykorzystywanych przy monitorowaniu procesu szkolenia i doskonalenia zawodowego oraz do identyfikowania potrzeb szkoleniowych w aspekcie osobowym i merytorycznym;
 - 5) udzielanie, na polecenie lub za zgodą Komendanta Głównego Policji, wsparcia jednostkom Policji w realizowaniu ustawowych zadań Policji;
 - 6) współpraca z jednostkami Policji, innymi służbami państwowymi, krajowymi uczelniami, instytucjami oraz organizacjami naukowymi i oświatowymi, a także organami administracji publicznej w zakresie działalności naukowej i dydaktycznej;
 - 6a) analizowanie systemów kształcenia krajowych i zagranicznych formacji bezpieczeństwa i porządku publicznego w celu doskonalenia systemu szkolnictwa policyjnego;
 - 7) współdziałanie z zagranicznymi szkołami policyjnymi w zakresie wymiany doświadczeń w działalności dydaktycznej i wychowawczej;
 - 7a) opracowywanie analiz i sprawozdań z obszaru działalności szkoleniowej Policji w zakresie realizowanych zadań;

- 7b) opracowywanie pakietów egzaminacyjnych na potrzeby egzaminów końcowych szkoleń zawodowych podstawowych;
- 8) realizowanie zadań służby wspomagającej przez:
- a) zapewnienie pomocy prawnej Komendantowi-rektorowi,
 - b) wykonywanie zadań w zakresie spraw osobowych policjantów i pracowników szkoły,
 - c) wykonywanie działań z obszarów opieki psychologicznej i psychoedukacji oraz psychologii zarządzania zasobami ludzkimi wobec policjantów i pracowników podległych Komendantowi-rektorowi oraz słuchaczy, a także z zakresu psychologii policyjnej stosowanej,
 - d) prowadzenie działalności wydawniczej na potrzeby procesu dydaktycznego szkoły oraz jednostek Policji, w tym odpłatnie na rzecz innych podmiotów,
 - e) realizacja zadań w zakresie gospodarki finansowej szkoły w ramach dotacji z budżetu państwa i przychodów własnych oraz wykonywanie związanych z tym czynności wynikających z przepisów o rachunkowości i innych przepisów prawa finansowego,
 - f) kontrolowanie prawidłowości prowadzenia działalności finansowo-gospodarczej i gospodarowania mieniem w komórkach szkoły,
 - g) zapewnianie niezbędnego zaopatrzenia logistycznego i technicznego, prowadzenie działalności inwestycyjnej i remontowej oraz gospodarki żywnościowej, mieszkaniowej, transportowej i kwatermistrzowskiej, a także w zakresie spraw socjalnych,
 - h) organizowanie, eksploatowanie i techniczne utrzymywanie systemów łączności i informatyki wykorzystywanych w szkole oraz ich modernizowanie we współpracy z właściwą komórką KGP,
 - i) informowanie opinii publicznej, za pośrednictwem środków masowego przekazu, o zamierzeniach i działaniach szkoły,
 - j) podejmowanie działań związanych z kreowaniem pozytywnego wizerunku Policji w relacjach z otoczeniem wewnętrznym i zewnętrznym,
 - k) gromadzenie, opracowywanie, zabezpieczanie i udostępnianie zasobów archiwalnych szkoły,
 - l) zapewnienie przestrzegania przepisów o ochronie informacji niejawnych, o ochronie danych osobowych oraz obowiązujących w tym zakresie standardów,
 - m) wykonywanie zadań w zakresie bezpieczeństwa i higieny służby i pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz medycyny pracy,
 - n) przyjmowanie, rozpatrywanie oraz załatwianie skarg i wniosków.

Zakres działania Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie jako uczelni służb państwowych określają przepisy o szkolnictwie wyższym. Za zgodą Komendanta Głównego Policji w doskonaleniu zawodowym organizowanym i prowadzonym przez Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie dla policjantów jednostek Policji mogą uczestniczyć, w tym także odpłatnie, przedstawiciele podmiotów pozapolicyjnych realizujących zadania z zakresu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego na podstawie pisemnego porozumienia zawartego między Komendantem-rektorem a zainteresowanym podmiotem.

9. Szkoły Policyjne. Kolejnym elementem szkolnictwa policyjnego są szkoły policyjne. Jak stanowi się w § 33 ust. 1 zarządzenia KGP Nr 1041, do zakresu ich działania należy:

- 1) organizowanie i prowadzenie:
 - a) szkolenia zawodowego podstawowego,
 - b) doskonalenia zawodowego dla:
 - policjantów jednostek Policji,
 - policjantów i pracowników szkoły,

- c) szkoleń dla pracowników jednostek Policji,
 - d) etapów postępowania kwalifikacyjnego dla kandydatów do służby w Policji określonych w odrębnych przepisach;
- 2) udział w pracach zespołów programowych opracowujących projekty programów szkolenia i programów nauczania oraz w doskonaleniu zawodowym organizowanym i prowadzonym wspólnie przez kilka jednostek Policji lub komórek tych jednostek;
 - 3) opracowywanie pakietów egzaminacyjnych na potrzeby egzaminów końcowych realizowanych przez szkołę kursów specjalistycznych;
 - 4) udzielanie, na polecenie lub za zgodą Komendanta Głównego Policji, wsparcia jednostkom Policji w realizowaniu ustawowych zadań Policji, przy czym polecenie lub zgoda Komendanta Głównego Policji nie są wymagane w razie udzielania wsparcia polegającego na udostępnianiu obiektów jednostkom Policji oraz zapewnieniu ich funkcjonariuszom zakwaterowania i żywienia, jeżeli nie zakłóci to realizacji procesu dydaktycznego w szkole policyjnej;
 - 5) współpraca z jednostkami Policji, innymi służbami państwowymi, krajowymi uczelniami, instytucjami oraz organizacjami naukowymi i oświatowymi, a także organami administracji publicznej w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań;
 - 6) współdziałanie z zagranicznymi szkołami policyjnymi w zakresie wymiany doświadczeń w działalności dydaktycznej i wychowawczej;
 - 7) realizowanie zadań służby wspomagającej przez:
 - a) zapewnienie pomocy prawnej komendantowi szkoły policyjnej,
 - b) wykonywanie zadań w zakresie spraw osobowych policjantów i pracowników szkoły,
 - c) wykonywanie działań z obszarów opieki psychologicznej i psychoedukacji oraz psychologii zarządzania zasobami ludzkimi wobec policjantów i pracowników podległych komendantowi szkoły policyjnej oraz słuchaczy, a także z zakresu psychologii policyjnej stosowanej,
 - d) prowadzenie działalności wydawniczej na potrzeby procesu dydaktycznego szkoły oraz jednostek Policji, w tym odpłatnie na rzecz innych podmiotów,
 - e) realizowanie zadań w zakresie budżetu, rachunkowości oraz związanych z tym czynności, wynikających z przepisów prawa finansowego – stosownie do posiadanych uprawnień dysponenta środków budżetu państwa,
 - f) kontrolowanie prawidłowości prowadzenia działalności finansowo-gospodarczej i gospodarowania mieniem w komórkach podległych komendantowi szkoły policyjnej,
 - g) zapewnianie niezbędnego zaopatrzenia logistycznego i technicznego, prowadzenie działalności inwestycyjnej i remontowej oraz gospodarki żywnościowej, mieszkaniowej, transportowej i kwatermistrzowskiej, a także w zakresie spraw socjalnych,
 - h) organizowanie, eksploataowanie i techniczne utrzymywanie systemów łączności i informatyki wykorzystywanych w szkole oraz ich modernizowanie we współpracy z właściwą komórką KGP,
 - i) informowanie opinii publicznej, za pośrednictwem środków masowego przekazu, o zamierzeniach i działaniach szkoły,
 - j) podejmowanie działań związanych z kreowaniem pozytywnego wizerunku Policji w relacjach z otoczeniem wewnętrznym i zewnętrznym,
 - k) gromadzenie, opracowywanie, zabezpieczanie i udostępnianie zasobów archiwalnych szkoły,
 - l) zapewnianie przestrzegania przepisów o ochronie informacji niejawnych, o ochronie danych osobowych oraz obowiązujących w tym zakresie standardów,

[Przejdź do księgarni →](#)